

værdigere Væsen, hvor smukke Tapeter og Prydelser møder ens Øje. Naar Kvinderne en Gang opgiver at finde sig passivt i den ydre Omgivelse, som ofte udannede Mænd har ordnet for dem, vil de i det allervæsentligste kunne højne den fysiske og psykiske Livsfølelse hos sig selv og sine Omgivelser ved at forene det naturlige, det hensigtsmæssige og det skønne til et uopløseligt hele i det Hjem, de skaber for sig selv og andre.

I Sammenhæng med, hvad her er antydnet, bør det fremhæves, at Kvinden har vist, at hun kan organisere og lede en omfattende Forretningsvirksomhed, især hvor en mangesidig, ikke en ensidig Forretning gør Fordring paa hendes Kræfter. Det bedste Bevis herpaa har vi fra vor Storhedstid. Den Gang hvilede en stor Del af Landets Evne til at bære dets Byrder paa Kvindernes Dygtighed og Omtanke; men det er at mærke, at det netop var en Gerning, der stemmede overens med Kvindens Væsen, hvori hun fremfor alt udfoldede sin Dygtighed, nemlig Landbruget; og dette er ogsaa det tredje naturlige Arbejdsomraade, som Kvinderne burde vende sig til.

Landbruget er nu til Dags en saa omfattende, kompliceret og anstrængende Forretning, at kun faa Kvinder vilde kunne magte den i sin Helhed. Men der gives Grene af den, som egne sig meget godt for Kvinder. Saaledes Mejeridriften og fremfor alt Havedyrkningen. Næst efter at sysle med Børn kunde næppe noget Arbejde svare mere til den kvindelige Ejendommelighed i hendes Væsen, end naar hun faar en Plante at opelske eller et Dyr at sørge for, naar hun ser Livet spire og udvikle sig, naar hun faar noget at hygge om, benytte sin Skønhedssans og sin Evne til at ordne og ved Siden deraf selv leve det rige, sunde, sjælestyrkende Liv sammen med Naturen og dens Herligheder i Stedet for at indmures i en Stad. Men herved saavel som ved mine andre Argumenter for Arbejdsomraader, der er naturlige for Kvinderne, tænker jeg alene paa de Kvinder, som i deres Natur føler Moderkærligheden. De Kvinder derimod, som savner denne Egenskab, kan uden Lidelse for sig selv og uden Skade for Menneskeheden bruge deres Kræfter paa alle mandlige Forretningsomraader, om saa skal være til Søkap-tajnens eller Lokomotivførerens, som det er sket i Amerika. Det er alene for den kvindelige Kvinde, at den antydede Virksomhed vilde være til Velsignelse.

Som Forpagter af Herregaardshaver kan den, der overtager en saadan, ofte faa Bolig med rummelig Lejlighed, og den kvindelige Gartner kunde da i Forening med en Ven-